

vending. Jeg forstaaer godt de Betænkeli-
heder, der saaledes kunne komme frem, men
jeg kan ikke forstaa, at fordi der fejles paa
et Sted, skulde man derfor her opgive det,
som man i Virkeligheden anser for det
rette og rigtige. Hvorledes Kirkestyrelsen
optræder overfor saadanne Præster, bliver
jo Kirkestyrelsens Sag, og jeg ved tilfulde,
at det er en vanskelig Sag at tage Stilling
til, og at der kan komme meget kompli-
cerede Tilfælde. Men selv om Tiden skulde
føre det med sig, selv om det maaske allerede
har vist sig, og selv om det i Fremtiden
skulde vise sig, at Kirkestyrelsen optraadte
slapt der, hvor den burde have optraadt
klart og bestemt og burde have grebet ind,
kan det dog ikke føre til, at Lovgivnings-
magten ogsaa skulde slaa af paa Fordringerne
og ligeledes skulde slappe dem.

Jeg skal foreløbig ikke gaa nærmere
ind paa dette Spørgsmaal, men skal nævne
nogle af de andre Ændringsforslag, og jeg
vil da først nævne Ændringsforslaget under
Nr. 3. Det lyder saaledes: I 5te Stykke
indsættes et nyt 1ste Punktum, saalydende:
„Sognepræsten er Raadets Formand”. Det
er den gamle Tanke, det er det, man har
haft tidligere i Menighedsraadene, at Sogne-
præsten skal være Raadets Formand, og
naar Flertallet atter fremsætter dette Krav,
er det, fordi man er overbevist om, at det
i Virkeligheden er noget, som falder ganske
naturligt ude omkring i Sognene, at Præsten
er Menighedsraadets Formand, og har man
det ikke saaledes, vil man saare let ogsaa
paa dette Punkt faa en hel Del Splid, Strid
og Tvedragt, som ganske jævnt og simpelt
kan undgaas ved, at man ligesom hidtil har
Præsten til Formand.

Jeg vil dernæst henvise til Ændrings-
forslag Nr. 2, der omhandler Kirkeinspek-
tionerne og siger: I 1ste Stykke, 2den Linie,
efter „Kaldskapellaner)” indskydes: „— for
Københavns og Købstædernes Vedkom-
mende tillige af Kirkeinspektionens Med-
lemmer, for saa vidt de høre til Folkekirken
—”. Personlig tillægger jeg ikke denne
Ændring nogen meget stor Betydning. Jeg
erkender, at der deri kan være en folke-
kirkelig Garanti, men der kan ogsaa tænkes
mange Tilfælde, hvor det slet ikke vil blive
en saadan.

Jeg nævner derefter Ændringsforslag
Nr. 9, der omfatter Sognebaandsløserne og
siger: 5te Stykke affattes saaledes: „Sogne-
baandsløserne ere valgberettigede og valg-
bare i det Sogn eller Sognedistrikt, hvori
de bo.” I det oprindelige Lovforslag var
Sognebaandsløserne stillede saaledes, at de
selv kunde vælge, hvor de vilde gøre deres

Ret gældende, enten i det Sogn, til hvis
Præst de havde løst Sognebaand, eller i
i det Sogn, som de i øvrigt tilhøre, det Sogn,
hvori de bo, og et Mindretal i det andet
Ting havde foreslaaet, at man skulde hen-
vise dem til det Sogn, til hvis Præst de
havde løst Sognebaand. Her er Flertallet
gaaet den modsatte Vej og foreslaar at
henvise dem til det Sogn, i hvilket de bo,
idet man gaar ud fra, at Sognebaandsløs-
ningen blot etablerer et ganske personligt
Forhold mellem vedkommende Sogne-
baandsløser og den Præst, til hvem han har
løst Sognebaand, medens han ellers i Virke-
ligheden er knyttet ganske til det Sogn, i
hvilket han bor, svarer sine Afgifter der
o. s. v. Vi anse det derfor for rettest, at
han ogsaa udøver sin Valgret der.

Endelig kunde jeg som sidste Punkt
endnu nævne Ændringsforslag Nr. 11, der
angaar § 5. Lovforslagets § 5, andet Stykke,
begynder saaledes: „Medlemsforholdet op-
hører, naar et Medlem udtræder af Folke-
kirken ved skriftlig Anmeldelse paa den
derom ved kongelig Anordning foreskrevne
Maade eller slutter sig til et Trossamfund
udenfor Folkekirken Orden”. — Saa vidt
er det overensstemmende med det Forslag,
det kirkelige Udvalg i sin Tid fremkom
med; men saa har Lovforslaget følgende
Tilføjelse: „hvis Lære og Ritus paa af-
gørende Punkter er i Uoverensstemmelse
med Folkekirken, eller naar den paagæl-
dende stiller sig i bestemt Modsætning til
Folkekirken ved at sætte et andet Samfunds
Ordninger i Stedet for Folkekirken Sakra-
menter”. Udvalgsflertallet foreslaar, at
denne Tilføjelse udgaar. Det er bekendt,
af hvilken Grund den er bleven sat ind, at
den stammer fra den Højesteretsdom, der
udelukkede Unitarerne som Medlemmer af
den danske Folkekirke. Der var en ganske
bestemt Ordlyd, som man har lagt Mærke
til, og som er Grund til, at denne Tilføjelse
er gjort. Det forekommer imidlertid Flertallet,
at det folkekirkeligt set vil være rigtigt
at blive staaende ved den Affattelse, det
kirkelige Udvalg har givet Bestemmelsen,
og stryge den sidste Del af Afsnittet, saa-
ledes at man sætter et Punktum efter Ordet
„Orden” og lade Resten udgaa.

Jeg har hermed berørt de vigtigste
Ændringer. Alle de andre — jeg tror, det
gælder om dem alle — følge af dem, som
jeg her har nævnt. Nogle ere saaledes slet
og ret redaktionelle Ændringer som Følge
af dette, at Sognepræsten indsættes som
Raadets Formand, andre ere en Følge af,
at man har tidsbegrænset Menighedsraads-
loven. Jeg tror derfor ikke, jeg paa det